

Suriname 2018

8 – 23 februari

Chestnut-belted Gnatcatcher

(foto: Klaas de Jong)

Georganiseerd door:

www.birdingbreaks.nl

Dag 1 Amsterdam - Paramaribo

donderdag 8 februari

Na een vlot samenkomen en kennismaken op Schiphol en het aanschaffen van een toeristenvisum verloopt de reis voorspoedig en stappen we na een uurtje of 9 vliegen de dikke warmte van Suriname in. De eerste vogel die we zien vliegen is de White-winged Swallow, die even later nota bene op 'ons' vliegtuig gaat zitten. Een Lesser Yellow-headed Vulture vliegt over en we voegen ons in het feestgedruis voor de douane. Ik word, als reisleader nota bene, uit de rij gepikt, omdat mijn geboortedatum overeenkomt met die van iemand op de watchlist van Suriname, maar na een extra 20 minuten wachten mag ook ik doorlopen. Iedereen is al weg, wat het voor ons gemakkelijk maakt om onze driver te vinden, want hij is de enige overgeblevene in de aankomsthal. Op de parkeerplaats zien we Palm Tanagers en Great Kiskadees, vogels die we rest van de reis waarschijnlijk iedere dag zullen zien, maar er vliegt ook een caracara over die helaas door gebrek aan foto's niet gedetermineerd kan worden. De bus brengt ons naar ons hotel en onderweg stoppen we alleen nog even voor een batterij, omdat Martin per ongeluk zonder van huis is gegaan. Met dank aan Sean wordt dit soepel opgelost. Onderweg zien we nog enkele soorten, als Cattle Egret en Giant Cowbird, maar het wordt al snel donker en bovendien rijdt de bus stevig door. Een bezoek aan de Chinees in de straat van het hotel is aangenaam, hoewel de eend van Paul (die hij niet had besteld, maar toch maar had opgegeten) dermate ongaar was dat hij de hele nacht wakker is geweest...

Dag 2 Paramaribo - Peperpot - Cola Creek

vrijdag 9 februari

Sean haalt ons, samen met Fred (beroemd van de Fredberg, die we later zullen bezoeken), om half zeven al op, dus we ontbijten om 6 uur en staan klaar met gepakte koffers voor een paar dagen binnenland. De driver van vandaag, Amrish, zal de rest van de trip met ons meegaan. Pale-breasted Thrushes en Tropical Mockingbirds zijn er genoeg en een Bananaquit laat zich zien. Onderweg naar Peperpot zien we Snowy Egret en Little Blue Heron langs de oever van de Surinamerivier en gelijk bij het uitstappen ontdekt Martin een adult vrouwtje Slechtvalk op een zendmast. Vanaf dat moment vliegen de soorten ons letterlijk en figuurlijk om de oren en zien we in een paar uur fantastische vogels als Blood-coloured Woodpecker, Spotted Puffbird, Arrowhead Piculet (de enige endem van Suriname, **foto**), Painted Tody-Flycatcher, Cream-coloured Woodpecker (die zich extreem mooi laat zien) en Violaceous Euphonia. Voor de lunch zoeken we een roti-tentje op en we genieten van dit

2

typisch Surinaamse gerecht. Vervolgens rijden we een stuk en vogelen we 's middags nog wat in de savanne rond het vliegveld. Helaas regent het, maar het busvogelen gaat ons wonderwel goed af en soorten als Eastern Meadowlark, South-American Snipe en Red-Breasted Blackbird rollen gewoon binnen. Ook vinden we de Grassland Sparrow langs het hek rond het vliegveld en laten twee Burrowing Owls zich erg goed zien en fotograferen. We eten bij Mel, een vriendin van Sean die heerlijke moksie aleisi voor ons gekookt heeft. Ondertussen wordt het rap donker en zien we enkele Lesser Nighthawks jagen. We rijden naar Cola Creek en vullen nog even de vogellijst in alvorens we ons over de huisjes verspreiden.

Dag 3 Cola Kreek - Zintete Camp/Fredberg

zaterdag 10 februari

Sean heeft heerlijke eitjes voor ons gebakken als we wakker worden. We gaan vlug op pad om de beste uurtjes in de savanne te besteden en vinden goede habitatspecialisten als Black-faced Tanager, Rufous-crested Elaenia en Burnish-buff Tanager. Ook zien sommigen Cayenne Jay en we zien een ijsvogel die we aanvankelijk determineren als Amazon Kingfisher, maar die op basis van de foto's toch een Green Kingfisher (vrouwetje, **foto**) blijkt te zijn. We lunchen bij het restaurantje van Cola Creek, waar we Purple Honeycreeper vinden en ook Golden-winged Parakeets. We eten echte Surinaamse pom en dan wordt het tijd om richting het kamp van Fred te vertrekken. Gelukkig is er nog wel tijd om onderweg af en toe te stoppen en zo vinden we Purple-throated Fruitcrow, Double-toothed Kite en Golden-collared Woodpecker. Aangekomen bij Fred blijkt dat de weg niet stevig genoeg is voor onze bus, dus het laatste stuk moeten we lopen. We zoeken allemaal de belangrijkste zaken uit onze koffer en komen in het idyllische kamp aan. We horen Spotted Antpitta en Thrushlike Antpitta en in het kamp zien we gelijk een Great Black Hawk. Fred is er zelf nog niet, maar zijn broer Fabian heet ons welkom en niet lang daarna zitten we, uiteraard nadat de soortenlijst was bijgewerkt, aan een heerlijk diner.

Dag 4 op en rond de Fredberg

zondag 11 februari

Wakker worden in de jungle is een erg speciale ervaring. Onze slaapgelegenheid heeft geen ramen, dus je hoort alles. Gelukkig is er wel een dak, want het regent af en toe pijpenstelen. Na het ontbijt vertrekken we voor één van de hoogtepunten van deze reis: de Guianan Cock-of-the-Rock. Onderweg stoppen we al een paar keer, bijvoorbeeld voor Racket-tailed Coquette, Brown Jacamar en White Hawk en ook tijdens de wandeling van ongeveer een kwartier staan we herhaaldelijk stil. Als we uiteindelijk bij de lek (balsplaats) aankomen, duurt het geen 5 minuten of een mannetje komt in al zijn pracht en praal voor onze neus zitten. Behalve wat gemompel over te weinig licht voor fantastische foto's is iedereen zwaar onder de indruk en zijn de oe's en aa's niet van de lucht. Er komt een tweede en zelfs een derde mannetje bij en iedereen krijgt geweldige kansen. Er wordt gefotografeerd, gefilmd en genoten. Half dronken van het zien van deze wonderlijke vogels zoeken we nog even naar Todd's Antwren en Long-billed

3

Gnatwren en ook vanuit de bus wordt op de terugweg nog hevig gevogeld: Fork-tailed Woodnymph, Green Araçari, Grey-breasted Sabrewing en Guianan Puffbird worden toegevoegd aan de lijst. Na een overheerlijke lunch in het kamp verkennen we het terrein en vinden Yellow-throated Woodpecker, Black Nunbird en Cinnamon-throated Woodcreeper. Ook zien we prachtige vlinders, hagedissen en libellen. Een wandeling door het bos achter het kamp levert nog Spotted Antpitta en Guianan Streaked Antwren op en de middag vliegt voorbij. Na het diner maken we nog een uitstapje met de bus waarbij we een fantastische Crested Owl (**foto**) vinden en vervolgens ook nog Blackish Nightjar en Pauraque kunnen inkoppen. Moe maar voldaan zoeken we onze klamboes weer op. Na het lijsten keek ik verkeerd in mijn excelsheet en op de vraag hoeveel soorten we vandaag hebben gezien, antwoord ik abusievelijk 50, hetgeen (terecht) tot enige teleurstelling leidt. Ik had al het gevoel dat dat niet klopte en samen met Paul keek ik de sheet nog eens na, en wat blijkt? Een prachtige dag met maar liefst 50 nieuwe soorten en een totaal van 84. In totaal zitten we nu, na pas 3 dagen vogelen, al op 198 soorten.

Dag 5 Fredberg - Brownsberg

maandag 12 februari

De uitdrukking 'je moet klein beginnen' komt vandaag wel erg goed van pas, want na het ontbijt is de eerste vogel de Short-tailed Pygmy Tyrant, het kleinste zangvogeltje ter wereld. Overigens een typisch voorbeeld van een pain-in-the-neck-bird, want we zien er twee achter elkaar aan schieten door de kruinen en een enkeling ziet het lichte buikje, maar we moeten het vooral met het geluid doen. We horen Slate-coloured en Blue-black Grosbeak en er roept ook een Red-faced Spider Monkey. Tijdens een wandeling naar de bus regent het alweer nieuwe soorten als Amazonian Motmot, White-breasted Wood Wren, Pectoral Sparrow, Ruddy Spinetail en Guianan Toucanet. Vlak bij de bus zit er een King Vulture prachtig voor ons neus op een dode boom. Wat een prachtige vogel! Bij de bus ontdekken we

nog een belangrijke 'Guiana Shield Endemic', oftewel een vogel die alleen hier op het Guianaschild voorkomt en dus voor Suriname geen echte endem is, maar wel bijna: de Yellow-billed Jacamar (**foto**). Onderweg vinden we Yellow-tufted Woodpecker, White-necked Jacobin, Long-tailed Tyrant en Opal-rumped Tanager. Ook een Pink-throated Becard werkt goed mee, maar ons doel, een cotinga, wil maar niet lukken. Uiteindelijk zien we héél hoog in een boom beweging en blijkt het een vrouwtje Pompadour Cotinga te zijn! Helaas geen mannetje, maar toch. We vinden sporen van een Tapir en keren dan de bus, want we moeten nog naar Brownsberg vandaag. Maar eerst een laatste lunch in het kamp van Fred. Na afscheid van Fabian, onze hulpvaardige van de afgelopen twee dagen, en van onze koks, rijden we (met nog wat stops onderweg, met onder andere Laughing Falcon en een spannende, nog niet gedetermineerde tanager) in een uurtje of drie naar de Brownsberg. Vooral het laatste gedeelte van de weg is erg slecht, maar Amrish blijkt een geweldige chauffeur. Na aankomst wachten we even tot het droog is om een rondje te maken over het terrein. We beginnen met een Short-tailed Hawk en Olof ontdekt een Red-throated Caracara op een tak. Even later gaat het verder met de Golden-sided Euphonia, Broad-winged Hawk (een zeldzame Amerikaanse overwinteraar) en Black-banded Woodcreeper. Het gaat weer regenen en we keren terug om niet veel later in het restaurantje aan te schuiven voor het diner.

4

De voorspelde mist blijft uit, waardoor we voor het ontbijt al lekker op het uitkijkpunt van het ontwakende woud genieten. Een Broad-winged Hawk en een Short-tailed Hawk vliegen langs en een flinke groep roepende White-eyed Parakeets vliegt over. Ook horen we het luide gebrul van Guianan Red Howler Monkeys, de grootste, maar ook luidruchtigste apen van Suriname. In de beroemde vogelrijke *Clusia grandiflora* die op het uitkijkpunt staat landt even later een Sharpbill (**foto**), die zich

tegoed doet aan een van de rijpe vruchten van de boom. We ontbijten weer in het restaurantje en pakken onze spullen om op pad te gaan, maar wachtend op het uitkijkpunt op de laatste mensen zien we al weer zo veel mooie vogels dat het even duurt voordat we echt op pad gaan. Eenmaal onderweg zien we al snel een prachtige Pectoral Sparrow en horen we Rufous-capped Antthrush en Guianan Tyrannulet. Een overvliegende roofvogel blijkt een Grey-headed Kite te zijn, een vogel die onze gids Sean nog nooit op de Brownsberg heeft gezien. Even later staan we oog in oog met een prachtig mannetje White-faced Saki en kort daarop zien we ook het vrouwtje. We vervolgen onze weg langs Scale-backed Antbird en Lined Forest Falcon en als we naar een White-necked Thrush staan te zoeken, ontdek ik een gifkikkertje, *Ameerega trivittata*, maar als ik de anderen erbij roep, gaan die bijna op een Lanspuntslang staan! Gelukkig zien ze het net op tijd en het dier slaapt lekker door, zodat

iedereen prachtige foto's kan maken van deze dodelijke gifslang. Een Ringed Woodpecker laat zich helaas niet zien, maar iedereen is al zo tevreden dat dat niet eens zo erg is. Als we vervolgens de zang van een schijnbaar dronken vogel horen, wordt Sean enthousiast: Red-and-black Grosbeak (**foto**)! We krijgen zowel het mannetje als het vrouwtje dichtbij, maar het lukt helaas niet iedereen om ze

goed te zien. Wel zien we in dezelfde flock een wellicht nóg spectaculairdere Plain-winged Antwren, een vogel die Sean al 10 jaar niet meer heeft gezien. We vinden een bizar uitzijnde pad, Amazonian Horned Frog (*Ceratophrys cornuta*), en pikken nog een laatste flock mee met onder andere Fasciated en Mouse-coloured Antshrike, Rufous-tailed Foliage-gleaner en Guianan Toucanet en dan is het tijd voor de lunch. Na de lunch is er wat vrije tijd en op het uitkijkpunt laat eerst een groep Guianan Red Howler Monkeys en vervolgens een drietal White-faced Saki's zich voortreffelijk zien. In de *Clusia* komt een flock met onder andere Waved Woodpecker, Golden-olive Woodpecker en Green Honeycreeper en we zien nog een Tropical Parula. In de middagwandeling zien we dat de Lanspuntslang inmiddels zijn kop laat zien (die zat vanmorgen nog verscholen) en het maakt hem nog indrukwekkender (en fotogenieker!). Ook zien we een Neotropical Pygmy Squirrel en we horen een Golden-headed Manakin. Terug in het kamp zien we opnieuw de prachtige Waved Woodpecker (foto) in de *Clusia* en komt ook de Blue Dacnis kijken, samen met zijn vrouwtje. Vlak voordat we gaan eten roept er uit een hoge boom een Vermiculated (Roraiman) Screech Owl¹ om de dag mee af te sluiten. Alweer een prachtige dag is, helaas veel te snel, om!

Dag 7 Brownsberg

woensdag 14 februari

Ondanks de goede vooruitzichten begint de dag toch weer met mist. Heel erg is dat overigens niet, want we zien evengoed bij het eerste licht een Short-tailed Nighthawk. Tijdens het ontbijt merkt Tony op dat we nog steeds de Grey-winged Trumpeter niet hebben gezien, terwijl die voor hier als 'bijzonder gemakkelijk' staat genoteerd. Bij Sean is al vaker gebleken dat het een soort 'u vraagt, wij draaien' kan zijn, dus de eerste soort die we tijdens de eerste wandeling bijschrijven is deze Trompetvogel. Niet veel later staan ook Finsch's Euphonia en Yellow-crowned Tyrannulet op de lijst en de wandeling gaat de berg af naar een 'lek' van White-fronted Manakins. Onderweg komen we Dusky Antbird (vrouwtje, foto) en Guianan Tyrannulet nog tegen. Op de lek is weinig activiteit, maar één vogel laat zich in ieder geval horen. En 'horen is scoren' tijdens deze reis, al hopen we dit schattige vogeltje vandaag of morgen nog tegen te komen. We klimmen weer naar boven en de volgende wandeling leidt ons langs Pygmy Antwren,

de eerste wandeling bijschrijven is deze Trompetvogel. Niet veel later staan ook Finsch's Euphonia en Yellow-crowned Tyrannulet op de lijst en de wandeling gaat de berg af naar een 'lek' van White-fronted Manakins. Onderweg komen we Dusky Antbird (vrouwtje, foto) en Guianan Tyrannulet nog tegen. Op de lek is weinig activiteit, maar één vogel laat zich in ieder geval horen. En 'horen is scoren' tijdens deze reis, al hopen we dit schattige vogeltje vandaag of morgen nog tegen te komen. We klimmen weer naar boven en de volgende wandeling leidt ons langs Pygmy Antwren,

¹ Deze soort is door de IOC inmiddels gesplitst in diverse screech owls, waarbij de Vermiculated Screech Owl de naam is geworden van een Midden-Amerikaanse soort (*Megascops vermiculatus*) met het verspreidingsgebied in Costa Rica & Panama. De soort die wij hoorden roepen heet nu Roraiman Screech Owl, *Megascops roraimae*, genoemd naar Roraima, de tepui (met 2810 meter 's werelds hoogste tafelberg) die het drielandpunt vormt tussen Brazilië, Venezuela en Guyana. Het verspreidingsgebied is Venezuela, Guyana, Suriname, Frans-Guyana & Brazilië. In de Vogelgids van Suriname is de Latijnse naam van de Vermiculated Screech Owl nog *Megascops guatamalae*, maar die Latijnse naam hoort nu bij de Middle American Screech Owl. Het verspreidingsgebied van die soort loopt van Nicaragua tot ver in Mexico.

Guianan Warbling Antbird en Musician Wren. Ook hebben we een prachtige ontmoeting met Ferruginous-backed Antbird. Deze loopt zeer stiekum door het bos, maar reageert gelukkig goed op geluid en het lukt Paul om een National Geographic-waardige **foto** te schieten van deze prachtige soort. Verderop werkt een Slate-coloured Grosbeak goed mee en zijn er enkele trogons, zowel Green-backed als Black-throated, die zich mooi laten zien, de eerstgenoemde knap ontdekt door Lidewijde. We zien ook een nieuwe kolibrie, een Black-eared Fairy, op een tak en tientallen, zo niet honderden foto's worden genomen. Amazonian en Mouse-coloured Antshrike roepen duidelijk, maar werken helaas niet mee, waardoor we zonder zichtwaarneming van die soorten teruglopen naar het kamp om te lunchen. Vanaf het lunchterras horen we een White-lored Tyrannulet en bovendien zijn de brulapen (Guianan Red Howler Monkey) waanzinnige herrie aan het maken. Gelukkig houdt dat even plotseling op als het begint. Bij het uitkijkpunt bij de *Clusia* vliegen nu twee Short-tailed Hawks, een lichte en een donkere fase. We maken een wandeling naar een ander uitkijkpunt en vinden onderweg een groep Bruine Kapucijnaapjes. Ook vliegen er twee King Vultures over en horen we een Buff-cheeked Greenlet zingen. Opeens is er een flock en zien we Black-banded Woodcreeper, Guianan Woodcreeper en horen we Buff-throated Woodcreeper. Ook de Brown-bellied Antwrens zijn weer van de partij, net als de Yellow-throated Woodpecker. Bij het uitkijkpunt is er, behalve een Plumbeous Kite en een King Vulture, helaas weinig te beleven en er komt een dreigende lucht aan. Om niet helemaal nat te worden, keren we ras terug en thuisgekomen barst het goed los, waardoor we blij zijn met onze beslissing. Vlak voor donker roept opnieuw de Vermiculated Owl. We gaan aan het diner en kijken terug op een geweldige dag.

© Paul de Heij

Dag 8 Brownsberg - Paramaribo

donderdag 15 februari

Onze laatste dag op de Brownsberg begint mistig, maar ook goed met roepende Great Tinamous tijdens het ontbijt. Helaas moeten we Olof en Lidewijde achterlaten in het kamp vanwege een vervelende griep, maar we beloven om deze ochtend geen Harpij te zullen zien. Aan het begin van de wandeling ontmoeten we een roepende Red-eyed Vireo, een Amerikaanse overwinteraar. Vanwege het vochtige weer zit het bos vol met kikkertjes en behalve de bekende Driestreeppijlgifkikker horen

7

we nu ook de Surinaamse Dwerggiffikker (*Anomaloglossus surinamensis*), een soort die pas in 2013 is afgesplitst. Tony ontdekt zelfs een exemplaar dat zich laat fotograferen. Een Dusky Parrot vliegt roepend over en we horen een White-fronted Manakin, maar zien er helaas maar weinig van. Een goed reagerende Lined Forest Falcon maakt een hoop goed, zeker als hij een paar keer overvliegt en zich laat fotograferen. We besluiten het pad naar beneden te lopen, zodat we straks door onze eigen bus, die ons komt ophalen vanuit Paramaribo, mee naar boven kunnen rijden. We treffen opnieuw een Lanspuntslang en deze is in beweging, maar laat zich toch rustig fotograferen en filmen. Vier soorten manakins laten zich horen, maar we zien alleen enkele jonge mannetjes, zonder het bijzondere uiterlijk van de volwassen mannetjes. Opeens hoort Sean een spannend geluid: White-throated Pewee (**foto**)! Deze vogel heeft hij al jaren niet gehoord en nog nooit zelf opgenomen, dus hij raakt erg enthousiast als de vogel zich goed laat zien en fotograferen. Verderop zien we nog Bay-headed Tanagers en een Coraya Wren en geeft een mooie Fork-tailed Woodnymph acte de présence. Amrish komt ons tegemoet rijden en we stappen in om terug naar het kamp te rijden. We pakken onze spullen en lunchen nog een laatste keer in het restaurantje. De terugweg is regenachtig, maar we zien toch nog leuke nieuwe soorten als Striped Cuckoo, Purple Swallow en Snail Kite. In Paramaribo worden we in een luxer hotel ondergebracht, omdat het hotel de vorige keer een foutje had gemaakt met onze kamerindeling. Het nieuwe hotel ligt gelukkig ook aan de Surinamerivier en we lopen zo snel mogelijk naar de waterkant, waar een stortvloed van nieuwe soorten over ons heen buitelt: Grey Kingbird, Mangrove Warbler, Western Osprey, Tricoloured Heron, Laughing Gull, Black-throated Mango, Spotted Tody-Flycatcher en ook twee soorten die we zonder Sean eigenlijk niet goed op naam kunnen brengen. Later blijken dit Mouse-coloured Tyrannulet en Bicoloured Conebill. Van de Little Blue Heron zien we naast diverse 'gewone' exemplaren ook jonge beesten, die wit zijn, maar al hier en daar donkere veren krijgen waardoor ze er een beetje 'viezig' uitzien. Diep in de struiken ontdek ik nog een Yellow-crowned Night Heron: het feest is compleet! We besluiten in het hotel lekker makkelijk steaks met frites te eten. Morgen weer vroeg op en naar de rivier!

Dag 9 Paramaribo - Palumeu

vrijdag 16 februari

De upgrade van hotel wordt door iedereen erg gewaardeerd, voor sommigen vooral vanwege het achterliggende uitkijkpunt over de Surinamerivier. We zitten nu een stuk dichterbij de 'heronry', de reigerslaapplaats en bovendien, door de aanwezige jetty, enkele tientallen meters de rivier op. Grote hoeveelheden Snowy Egret, Western Cattle Egret, Little Blue Heron, Tricoloured Heron en een enkele

Black-capped Night Heron komen al in het eerste licht langsvliegen. Een paar Purple Martins en White-winged Swallows vliegen rond en ook de Amerikaanse Visarend is er nog. We ontdekken Lesser Swallow-tailed Swifts in de lucht als we terug naar de receptie lopen. Sean neemt ons voor het vliegveld nog even mee langs een 'vriend' van hem, de Crimson-hooded Manakin, maar helaas is-ie niet thuis. We vinden wel Purple Gallinule, Black-throated Mango en American Pygmy Kingfisher (een vrouwtje dat zich goed laat fotograferen! **foto**), voordat we ons laten wegen en inchecken bij vliegveld Zorg & Hoop. Het duurt even, maar dan vliegen we hoog boven de bomen over steeds minder

8

bebouwing en steeds meer groen. Helaas ontnemen de wolken ons het zicht voor het grootste gedeelte van de vlucht, maar als we aankomen is alles bos, zo ver als we kunnen kijken. En hier en daar een rivier. Fantastisch en adembenemend! We worden onthaald door een Black Hawk Eagle, een Black Caracara en een Grey-lined Hawk. We installeren ons en lunchen gezamenlijk, om daarna kennis te maken met onze boat drivers Jaca en Sosi. We stappen in de boot en zien nog een Grey-lined Hawk, maar verder ook toekans en papegaaien en een weergaloos mooie rivier met dicht bos aan weerszijden. Kapitein Jaca stuurt moeiteloos richting de kant, waar een wandelpad blijkt te beginnen. We vinden Tiny Tyrant Manakin, Double-banded Pygmy Tyrant en Ruddy-tailed Flycatcher. Op het eerste gezicht kleine bruinige en/of grijzige vogeltjes maar wel Guiana Shield Endemics en dus belangrijke soorten! Iedereen is sowieso reuze enthousiast, want zo'n wandeling door het regenwoud is al een magnifieke ervaring op zich. En ook de vlinders, libellen en kevers geven kleur aan de dag.

We lopen langs een prachtige Coraya Wren terug naar de boot om vanuit de boot nog wat te vogelen en vinden Black-collared Swallow (**foto**) en horen twee Capuchinbirds. Helaas laten deze zich niet lokken. We zoeken verder, maar op een gegeven moment zegt Sosi, die geen spraakzaam type is: "Veel regen komt", waarop we besluiten terug te varen. Helaas krijgt Sosi te snel gelijk en klettert de regen vrolijk op en om de boot. 'Thuis'gekomen kunnen we gelukkig even omkleden voor het diner.

Dag 10 Palumeu

zaterdag 17 februari

Lekker vroeg op en vroeg ontbijten om het maximale uit ons bezoek aan het echte regenwoud te halen. Tijdens het ontbijt roept er een Collared Forest Falcon en zingt de Bright-rumped Attila. De korjaal brengt ons naar een plek waarvandaan het slechts 3,5 km wandelen is naar de Poti Hill, een tepui of Inselberg zoals er veel in Suriname zijn. Vanuit de boot zien we eerst een Cocoi Heron en vervolgens drie Capped Herons, een prachtige witte reiger met een zwarte pet. We zien Ringed en Amazon Kingfishers en Sean wijst ons af en toe op geluiden die uit de oevervegetatie komen, zoals Silvered Antbird, Black-chinned Antbird, Blue-black Grosbeak. Ook zien we de derde van de drie grote spechten: de Crimson-crested Woodpecker. Toekans, papegaaien, parkieten, het daverd om ons heen. Bat Falcon laat zich zien en alle boomtoppen worden afgespeurd op zoek naar, bijvoorbeeld, een Harpij. Helaas nog zonder succes. De Anhinga is nieuw en ook zien we voor het eerst een Blue-cheeked Amazon, al is er weinig aan te zien in de vlucht. Als we aan land gaan, is één van de eerste soorten die we zien de Fulvous Shrike Tanager, een mannetje dat op enige afstand blijft zitten voor de **foto**. We kunnen ook Double-banded Tyrant Manakin, Tawny-crowned Greenlet, Dusky-throated Antshrike en Cinereous Antshrike aan de lijst toevoegen. In de flock roept zelfs een Amazonian Pygmy Owl, die we helaas niet in beeld krijgen. De Black-faced Antthrush werkt wel aardig mee en de meesten vangen een glimp op van deze prachtige,

9

maar bijzonder schuwe en verborgen vogel. Het echte werk begint als we een route van army ants tegenkomen. Deze mieren trekken massaal door het regenwoud en nemen alles mee wat beweegt. Veel insecten vliegen dan ook op en diverse vogels maken daar gebruik van door vlak naast de mierenstroom te gaan zitten wachten op eten. Eén van de mooiste vogels uit de Surinamegids is er daar een van: de White-plumed Antbird (**foto**). Het duurt even voordat we er een vinden, maar uiteindelijk laat hij zich fantastisch fotograferen. Ook andere mierspecialisten als Grey Antbird en Plain-brown Woodcreeper laten zich zien en weer laten de Guianan Schiffornis en de Wing-barred Piprites zich alleen horen. Dan zijn we bij de berg en begint de enigszins glibberige beklimming. Bovenop is de Black-tailed Tityra de eerste vogel die in het oog springt. Er vliegen wat gieren, maar helaas geen arend of ara's. Wel is het indrukwekkend om 360 graden om je heen te kunnen kijken en in de verste verte niets te zien wat door mensenhanden is gemaakt. Wat een voorrecht! Op de terugweg horen we Ruddy Pigeon en een ara! Een Blue-and-Yellow Macaw! Wat hadden we die graag gezien, maar misschien lukt dat nog wel... Een Great Jacamar roept, maar omdat hij al op de lijst staat, heeft niemand meer de puf om hem op te sporen. Terug bij de boot heeft Michel een heerlijke lunch voor ons bereid en ook al is het door al die vogels onderweg inmiddels 16 uur geworden, we genieten er erg van. In de boot terug zien we een Bat Falcon en wijst Sean op een boom waar een stuk of 20 piepkleine Langneusvleermuisjes aan hangen, vlak boven het water! Ook zorgen de superscherpe ogen van Sean ervoor dat we op een steen in de rivier twee Ladder-tailed Nightjars zien zitten. Tevreden komen we aan in ons kamp. Het blijkt de topdag (tot nog toe in ieder geval) met 111 soorten, waarvan 23 nieuwe!

Dag 11 Palumeu

zondag 18 februari

We zijn nog maar net in de boot stroomafwaarts of Sean hoort alweer enkele vogels die we nog niet op de lijst hebben. We gaan aan land en vinden Little Chachalaca, White-browed Antbird en McConnell's Spinetail. Ook zien we een Boat-billed Flycatcher, die we alleen nog maar gehoord hebben. We zijn lekker bezig als Jaca, onze kapitein, komt vertellen dat hij aan de overkant een Capuchinbird heeft gehoord. Deze enigmatische soort willen we graag zien, dus we werpen nog gauw even een blik op de Amazonian Antshrike en steken over in de boot. We doen geruime tijd ons best om een glimp op te vangen, maar de vogel wil niet echt meewerken. Eerst vinden we een Guianan

10

Trogon en even later een spectaculair mooie Chestnut-belted Gnateater (**foto voorplaat**), een vrij zeldzame soort, waar Sean ook erg enthousiast van wordt, omdat die niet vaak gezien wordt. Even later reageert de Capuchinbird goed op het geluid dat Sean afspeelt, maar meer dan een paar fly-by's wordt het helaas niet en niemand krijgt enig detail in de kijker. Maar het geluid blijft spectaculair en bizar! We vinden twee Dusky Parrots en een Paradise Jacamar en we horen een Red-and-green Macaw overvliegen. We varen wat verder en vinden enkele Chapman's Swifts, maar deze zijn zó hoog tegen de felle hemel dat een deel van de groep ze niet kan vinden. We varen terug voor de lunch en een kleine siësta. 's Middags maken we een wandeling naar een plek waar een ara-nest schijnt te zijn, maar ter plaatse vinden we geen ara's. Wel vliegen er Barn Swallows en roept de Little Tinamou. We krijgen mooie kijkkansen voor Yellow-crowned Tyrannulet (met z'n vrolijke gezang: "Free beer!", **foto**) en Common Tody-Flycatcher en we zien onze eerste Scaled Pigeons, een prachtige geschubde duif. Later begint het te regenen en we schuilen onder een aantal zonnepanelen, waarvandaan we (of in ieder geval sommigen van ons) nog wel een zeldzame White-collared Swift zien vliegen. Door de regen lopen we terug en proberen onze kleren weer droog te krijgen, want 's avonds gaan we nog een boottochtje maken. De regen houdt echter aan en na het diner varen we wel uit, maar de motregen wordt weer erger en we besluiten terug te keren. Jammer!

Dag 12 Palumeu - Paramaribo

maandag 19 februari

Onze laatste ochtend in het oerwoud willen we natuurlijk goed besteden, dus we gaan vroeg op om na het ontbijt de boot in te gaan. Olof en Lidewijde gaan niet mee, want zij willen het dorpje Palumeu bezichtigen en eventueel wat aandenkens kopen op de markt die daar vandaag is. Gelijk na het uitvaren horen we aan de overkant van de rivier Little Chachalaca's roepen en we krijgen ze ook in beeld. Er vliegt een Reddish Hermit voorbij en we horen Grey Antbird en Bright-rumped Attila. Varend over het water zien we diverse soorten zwaluwen en gierzwaluwen in de lucht en hier en daar vliegt

een ijsvogel op. We zoeken echter alle boomtoppen af naar een cotinga of een mooie roofvogel. We vinden een mooie Grey-headed Kite en opeens zwenkt de boot naar de overkant: Sean heeft een Spangled Cotinga (**foto**) gevonden! Het duurt even, maar dan heeft iedereen hem mooi in beeld. Wat een prachtige kleur blauw! Er vliegen twee Caica Parrots over en hoewel die ook nieuw zijn, blijft de aandacht bij de cotinga. Als iedereen voldaan is en de vogel is gevlogen, vinden we ook nog een Blue-cheeked Amazon, één van de papegaaien die moeilijker te vinden is. Verderop gaan we even aan land en op een kostgrondje stoot ik (per ongeluk) een Blackish Nightjar op. We varen terug, want we moeten vroeg lunchen in verband met onze terugvlucht naar Paramaribo. Op het vliegveld zitten Collared Plovers tussen de Giant Cowbirds. Na de lunch komt ons vliegtuig aan, een twinotter deze keer. Opnieuw is de vlucht helaas

vooral bewolkt en zien we maar weinig van het regenwoud, maar de mensen aan stuurboord kunnen Cola Kreek zien liggen, waar we de 2^e nacht geslapen hebben. Onze buschauffeur Amrish blijkt ziek

11

en Rakesh haalt ons op. We zetten Lidewijde en Olof af in het centrum en gaan naar de Cultuurtuin, waar we de Crimson-hooded Manakin (**foto**) ontmoeten. Wat een fantastisch vogeltje! Sean heeft nog andere plannen voor ons en we rijden langs een bloeiende boom met helaas weinig 'hummers' (kolibries) naar de Weg naar Zee. Onderweg zien we al Snail Kites en als we uitstappen zien we bijna gelijk de gehoopte Long-winged Harrier, een adult mannetje donkere fase! De vogel stoot zojuist op een vogel, waarschijnlijk een Great Kiskadee, en zit die achter een rijtje bomen op te eten. We kunnen hem precies zien en fotograferen en filmen. Geweldig!

Er vliegt een Great Egret over, die nog nieuw is voor de lijst. We gaan naar het hotel, want vanavond wil Sean ons nog een uil laten zien op een bekende plek. We betrekken onze kamers, lopen nog heel even naar de steiger achter het hotel om wat over de rivier te kijken en eten in een bar verderop in de straat, waar de 'ribs' erg goed schijnen te zijn. Dat viel niet tegen en zonder honger stappen we weer in de bus bij Rakesh. Fred is er ook en het is leuk om hem weer te zien. Bij de uilenplek is het kort wachten en de Striped Owl (**foto**) laat zich al zien. Op sommige dagen zit echt alles mee! Sterker nog, het korte momentje op de rivier blijkt achteraf bijzonder succesvol te zijn geweest, want een langsvliegende jonge meeuw, veel groter dan de algemene Lachmeeuwen, waar ik in de gauwigheid een paar foto's van maakte, blijkt een Kelp Gull (**foto**) te zijn. Ik had al een vermoeden dat het een leuke soort zou zijn, want van de grotere meeuwen staat alleen de Lesser Black-backed Gull in de vogelgids van Suriname en dat blijkt ook slechts over enkele waarnemingen te gaan. Het kostte echter enige tijd en moeite om deze meeuw gedetermineerd te krijgen, aangezien er maar weinig mensen op de wereld zijn die dit echt leuk en interessant vinden. De rarity committee van Suriname (overigens bestaande uit de drie schrijvers van de Surinamegids) buigt zich momenteel over de waarneming, maar ik heb goede hoop dat deze soort hiermee op de soortenlijst van Suriname komt te staan en dat we dus een nieuwe soort voor het land ontdekt hebben!

Na een nachtje luxe in het hotel in Paramaribo vertrekken we voor ons laatste uitstapje richting Nickerie. De weg is lang, maar we stoppen regelmatig voor leuke vogels en zo vinden we onderweg

Slender-billed Kite, Yellow Oriole, Crested Caracara en Black-collared Hawk. Vlak voor Nickerie, de tweede stad van Suriname, is er een zijweg die leidt naar nog een zijweg en daar stappen we uit de bus. Bij een steigertje ligt een bootje op ons te wachten en bootman Nathan vaart ons richting Bigi Pan. Ook hier stoppen we onderweg regelmatig en ook moeten we een keer uit de boot om over een bootsluis te gaan. Aan de andere kant ligt een andere boot, dus de boot hoeft er niet over. De Rufous Crab Hawk zit op een paal naar ons te kijken, terwijl we in de volgende boot stappen. Het kanaal staat vol mangroves en is niet overal even diep, maar we redden het en Nathan wijst ons ook nog op twee enorme Great Horned Owls (**foto**), die vanuit een mangroveboompje op ons neerkijken, terwijl Bicoloured Conebills en Pale-tipped Inezia's om hen heen scharrelen. Aan het einde van het kanaal begint de pan en dat is prachtig! Een grote groep American Flamingo's staat als een oranjeroze streep aan de horizon en we varen naar de bijzondere lodge op palen. We worden ontvangen door Stephanie met een lunch (tijdens

welke er twee Magnificent Frigatebirds overvliegen en talloze Neotropic Cormorants af en aan vliegen) en daarna neemt Nathan ons weer mee door de moerassen aan de rand van de pan. De beroemde Scarlet Ibis, roder dan rood, zien we regelmatig en ook vliegen de Wood Storks rond. Het verschil tussen Greater en Lesser Yellowlegs wordt duidelijk voor iedereen (**foto** links Greater Yellowlegs en **foto** rechts Lesser Yellowlegs) en de gehoopte Roseate Spoonbill vliegt over. Ook Least Sandpiper wordt gevonden tussen de grote hoeveelheden Semipalmated Sandpipers en onder een mangroveboom zien we een Yellow-crowned Night Heron.

Dan legt Nathan de boot stil bij een slaappleats en terwijl we wachten komen er grotere tot enorme groepen met Scarlet Ibis, Snowy Egret, Little Blue Heron en Tricoloured Heron aanvliegen (**foto**). Een groeiende groep Snail Kites voegt zich zonder veel bombarie in de bomen bij de reigers, maar als er een Great Black Hawk overvliegt ziet de lucht opeens rood en wit van de paniekerige vogels. Een spectaculair schouwspel! Na het diner maken we nog een nachttocht en vinden we maar liefst vier Garden Tree Boa's en zien we bovendien 11 Black-crowned Night Herons foerageren op laag water. Tot slot maakt een Grijsje Vieroogbuidelrat ook deze tocht tot een waar feest!

Dag 14 Bigi Pan - Paramaribo

woensdag 21 februari

Het bijtijds opstaan went en kort na zonsopgang zitten we met een paar man sterk al te posten op het terras, terwijl het water zachtjes kabbelt onder ons zonneterras. Er vliegt een Black-crowned Night Heron over, waarschijnlijk richting zijn slaapboom. Vervolgens komt er een sternachtige vogel aangevlogen, maar wacht eens: die heeft wel een heel erg grote snavel! Skimmer! Skimmer! Heerlijk om dat te kunnen roepen, zeker aangezien de soort al een aantal keer genoemd is op de wensenlijst tijdens deze trip. Goed, het is geen "Harpy! Harpy!", maar toch... Een Yellow-crowned Night Heron vliegt over en dan volgt er een echte (onze eerste) stern: Royal Tern. De Magnificent Frigatebird laat zich ook weer zien en dan is het tijd voor het ontbijt. We maken een boottocht richting de dijk met de oceaan en zien Semipalmated Sandpipers en Semipalmated Plovers, maar ook Ruddy Turnstone, Solitary Sandpiper en Willet (**foto**). Eén van de

14

Semipalmated Sandpipers blijkt te zijn gekleurd met een gele vlag en code YC9. Deze blijkt na contact met de ringer twee maanden eerder, op 19 december '17 op een steenworp afstand van deze locatie te zijn geringd. De leeftijd van de vogel is toen bepaald door Arie Spaans, één van de

schrijvers van de Surinaamse vogelgids. En daarmee hebben wij op eenvoudige en bovendien leerzame wijze een bijdrage geleverd aan de wetenschap! We varen verder naar de dijk en kijken uit over de Atlantische Oceaan. We stellen ons voor dat daar in de verte, héél ver naar het noordoosten, een héél koud klein kikkerlandje ligt. We zien Grey Plover, Gull-billed Tern, Cabot's Tern en een hele school Vieroogvissen. We varen terug voor de lunch en pakken onze spullen. Nathan vaart ons terug naar de steiger, waar Rakesh en Amrish samen op ons wachten met de bus. Onderweg zien we nog Blood-coloured Woodpecker en een fantastische en fotogenieke Rufous Crab Hawk (**foto**). Vanuit de bus ziet Paul, scherp als altijd, een Brilkaaiman op een oever liggen, die zich goed laat fotograferen. Verder zien we onderweg Little Cuckoo en een Tweevingerige Luiaard. We dumpen onze spullen in het hotel en eten heerlijk pizza bij Bar Zuid (behalve Hidde die ondanks de ervaring van van de week en onze waarschuwingen toch weer drie kwartier op zijn hamburger moest wachten, hahaha!) en een lekker toetje. We keren terug naar het hotel voor de laatste nacht in Suriname. Morgen heeft Sean nog wat inhaalsoorten voor ons in petto en dan vliegen we 's middags terug naar Nederland.

Dag 15 Paramaribo - Schiphol

donderdag 22 & vrijdag 23 februari

Sean haalt ons vroeg op, want hij wil ons graag met een lange soortenlijst en niet te vergeten, de volledige Surinaamse inventaris aan jacamars naar huis laten gaan. We rijden naar de savanne en onderweg ontdekt Gini, de vrouw van Sean die een dagje mee is, een Yellow-hooded Blackbird. In de savanne steekt een groep Golden-handed Tamarins voor de bus de weg over. Een vrouwtje met jong laat zich leuk fotograferen. Verderop laat de Guianan Trogon zich eindelijk zien, horen we Guianan Schiffornis en vliegt een groep van ±60 Lilac-tailed Parrotlets over ons heen. We vinden sporen van een Jaguar of een andere grote poes en zien een glimp van een Blue Ground Dove. Sean wijst diep in het struikgewas op een Green-tailed Goldenthrout, maar het valt niet mee om die te zien. De Bronzy Jacamar werkt gelukkig wel goed mee, waarmee we alle (6!) jacamars van Suriname compleet hebben! We zien ook nog een groep Cayenne Jays en vinden een Black Manakin en even later ook White-bearded Manakin. Zo druppelen de soorten ook op de laatste dag nog lekker binnen! Een Pale-breasted Spinetail (**foto**) vliegt zo'n beetje letterlijk rondjes rond de bus. We lunchen in het restaurantje van Cola Creek, waar drie Red-shouldered Macaws hoog in de boom zitten. We pakken onze tassen en koffers om voor de vliegreis en schoorvoetend gaan we weer naar de bus voor de laatste rit. Sean maakt er echter nog een feestje van met Sulphury Flycatcher, Scaled Pigeon en Pearl Kite. We nemen afscheid en zien onze laatste soort tussen de terminal en het vliegtuig: de Bat Falcon. Tot ziens Suriname! Het was een geweldige reis met 374 soorten en een enorme bak foto's. De vlinders, libellen, kikkers en andere dieren zullen in de komende weken hopelijk allemaal een naam krijgen, maar we gaan zeker over de 500 soorten in totaal komen!

Klaas de Jong
Februari 2018

